

det Tab af Præstepenge, de lide ved, at det ny Sogn omkring Marmorfirken gaar bort fra Garnisons Sogn, skal falde bort, naar der indtræder Balance i Garnisons Sogn, eller naar der finder en saadan Omlægning Sted, at Garnisons Sogn faar Erstatning for det, det nu mister.

Jeg kommer saa til Forslaget under Nr. 116 om Missionsstationen paa Østhytten af Grønland. Det er jo et Spørgsmaal, som ved anden Behandling var Genstand for en meget vidtløftig Debat; og jeg skal derfor ikke komme dybt ind derpaa igen. Jeg skal blot sige, at Sagen, saaledes som den nu foreligger, er noget anderledes belyst end ved anden Behandling. Det er af den højtærede Indenrigsminister oplyst i Bilag 27, at Besejlingsudgiften ved den første Grundlæggelse af denne Station kan nedhættes fra 30,000 Kr. som var forudsat ved anden Behandling, til 12,000 Kr., altsaa med 18,000 Kr., saaledes at Summen, som skal anvendes i Aar, ikke vil blive 62,600 Kr., som vi den Gang forudsatte, men 44,600 Kr., hvoraf de 15,000 skulle gaa til Indkøb af Varer, som senere forhaabentlig ville kunne affættes. Men ikke blot er der stet en Forandring med Hensyn til den første Besejling, ogsaa Udgiften til den aarlige Besejling, som vi den Gang efter Anmærkningerne maatte anslaa til 12—14,000 Kr., er nu bleven nedsat ret bethdeligt, idet Ministeren i Bilag 28 har oplyst, at den aarlige Merudgift ved Besejlingen af denne ny Station ikke vil blive mere end 2,150 Kr., saa den aarlige Udgift i det hele vil blive 8,650 Kr., og ikke, som vi forudsatte, 18—20,000 Kr. Under disse Omstændigheder har en Del af dem, som ved anden Behandling udtalte sig imod denne Station, sluttet sig til den, og iblandt disse er ogsaa jeg. Jeg nærer fremdeles stærk Tvivl om, hvorvidt det virkelig kan lykkes at bevare den lille Befolkning, der findes omkring Angmasalik der oppe paa Østhytten. Jeg nærer Tvivl om, hvorvidt det er den rette Maade at bringe disse Folk i Forbindelse med den almindelige Kultur, og jeg nægter ikke, at jeg personlig vilde foretrække, at man forsøgte en Missionsstation nede ved Pamiagdluf og derfra udsendte ikke en dansk teologisk Kandidat som Missionær, men en indfødt Grønlander. Jeg tror, at man ad den Vej vilde udrette mere end ad den Vej, man her tilsigter, men jeg har under de foreliggende Omstændigheder ikke ment at burde modstætte mig Forslaget. Det er blevet saa bethdeligt reduceret, at man i denne Form kan være med til at gøre Forsøget. Jeg vil blot udtale det Ønske, at dette For-

søg maa lykkes, og at vi ikke her maa stabe os en Vanstælgelighed, som vi i kommende Aar ville faa meget Bryderi med. — Forslagene under Nr. 119 og 120 angaa Forstanderboligen ved Jælling Seminarium. Ogsaa denne Bevilling var fremme ved anden Behandling og var den Gang anslaaet til 22,000 Kr. Den ærede Minister har reduceret Overslaget til 18,700 Kr., men Udvalget har fundet, at det yderligere maatte kunne reduceres til 16,400 Kr., hvoraf de 400 Kr. skulle være til Erhvervelse af den fornødne Grund. Man er kommen til dette Tal, 16,000 Kr. ved at sammenligne denne Bygning med andre lignende og jeg skal bl. a. henvise til Vædringsforslag Nr. 272 og Bilag 150, ifølge hvilke Bygningen i Præstø skal bygge sig en Embedsbolig, hvor der skal være Plads ikke blot til ham og Familie, men ogsaa til de fornødne Embedskontorer. Udgiften hertil er anslaaet til 18,000 Kr. Man har derfor ment, at her, hvor der ikke er Tale om Kontorlokaler af saa stort Omfang, maa man kunne stæffe en passende Bygning for 16,000 Kr.

Vædringsforslagene 128—131 omfatte den saakaldte Kurjusbevilling for Lærere og Lærerinder. Det andet af disse Vædringsforslag, der er stillet af Ministeren, men ikke er tiltraadt af Udvalget, gaar ud paa en anden Affattelse af Kontoens Form. Hvis ærede Medlemmer imidlertid have set det medfølgende Bilag, ville de have lagt Mærke til, at der i denne anden Affattelse af Kontoen ligger noget mere end en blot formel Forandring, idet Ministeren ved dette Forslag ønsker at faa godkendt en anden Ordning af de saakaldte etaarige Kurjus, end der hidtil har været. Ministeren ønsker, at man dels skal udvide disse Kurjus fra blot at gælde Realkolelærere og Lærerinder til ogsaa at gælde Seminarie-lærere, Lærere ved Borgerstolerne i Købstæderne og Fortættelseskolleger paa Landet, og dels at man til de to Retninger, som findes i disse etaarige Kurjus, skal føje en ny, saa man, foruden den sproglige og matematisk-hyffte Retning, faar en, der skal omfatte Historie, Geografi og Pædagogik. Men det medfølgende Bilag er kommet os saa sent i Hænde og er blevet saa sent trykt, at Udvalget ikke har faaet Tid til at overveje Sagen tilstrækkelig. Stemningen i Udvalget er mig ikke ganske klar, men jeg tror, at den mere gaar i Retning af at indskrænke de etaarige Kurjus, end i Retning af at udvide dem, og i hvert Tilfælde har jeg som Ordfører ikke opnaaet Bemyndigelse til at anbefale Forslaget.